

• MUZIKALE EXPO IN HET MUHKA

Luister naar de liefde

Serge Verstockt toont het hartvormige opnameapparaatje.

© Wim Kempnaers

Drieduizend kunstenaars krijgen een recordertje in de bus, met een eenvoudig verzoek. Schrijf een miniliefdeslied. Jan Fabre zit erbij, maar evengoed een dichter uit Oekraïne. Alles komt samen in een geluidsinstallatie, die je dit weekend kan testen in het Muhka.

VAN ONZE REDACTEUR

GEERT VAN DER SPEETEN

De nieuwste technologische snuffjes uitproberen en loslaten op muzieknoden: het was lange tijd een van de favoriete speelterreinen van hedendaagse componisten. Maar wat blijft er nog over in het postdigitale tijdperk? Terug naar de eenvoud van directe communicatie, als het aan Serge Verstockt ligt. 'Zet een nummer op het net, en het wordt een miljoen keer beluisterd', zegt de voorman van Champ d'Action. 'Maar het *pièce unique*, waarbij iemand je rechtstreeks aanspreekt: dat zijn we kwijtgespeeld. *Love song* biedt daar een antwoord op.' Dit simpele project begon met een gadget: een hartvormig opnameapparaatje van Chinese makelij. Het speelgoedje kan dertig seconden opnemen én afspelen. Vier organisaties, Champ d'Action, Muhka, De Buren en Objectif Exhibitions, doen er eentje op de post naar 250 artiesten, muzikanten en schrijvers van over de hele wereld. Ze krijgen ook nog eens twee extra apparaatjes, om zelf door te spelen aan bevriende kunstenaars. Zo ontstaat een kettingreactie, een netwerk van muziekmakers.

De oogst belandt uiteindelijk opnieuw in Antwerpen, waar elke *button* onderdeel wordt van een geluidsinstallatie. Bij de start van het project, dit weekend in het Muhka, kan je al een

vierhonderdtal *love songs* beluisteren.

Het oncontroleerbare is een essentieel element van dit project, vindt Verstockt. 'We willen niet de sluiswachters van de goede smaak spelen. Een liedje dat een demente vrouw zich nog herinnert, kwetterende mechanische vogeltjes, een flard poëzie: het kan allemaal. Alle buttons krijgen een nummer, maar de leveranciers zitten anoniem in het netwerk. Je moet dus geluk hebben, wil je er bij beluistering Jan Fabre of An Pierlé uitpikken.' Een van de dada's van Champ d'Action is de verbreding en de oprekking van onze geijkte opvattingen over muziek. Verstockt: 'Veel hedendaagse muziek verglijdt naar het academische. Ze veroordeelt zichzelf om uitgerangeerd in een hoekje te gaan zitten. Ik bevind mij liever midden tussen de mensen. Steeds meer mengvormen duiken op. Kunstenaars gebruiken instrumenten, componisten maken beelden: op dit soort snijpunt werken we samen met het Muhka en andere musea.' Dat de keuze op liefdesliedjes veel, vindt Verstockt niet toevallig. Het houdt dit project lichtvoetig, herkenbaar en laagdrempelig. 'Iedereen heeft toch zijn of haar idee van hoe een liefdesliedje klinkt? En we rekenen erop dat kunstenaars het spannend zullen maken.' Hoe ziet de ultieme *love song* van Serge Verstockt zelf eruit? Die moet nog geschreven worden, zegt hij. 'Dit project draait niet om het vinden van het ultieme nummer. De veelheid van stemmen, los van elke hiërarchie. De *love song* die wij willen verspreiden, ziet er veeleer uit als een toren van Babel.'

'Love song' maakt deel uit van Time Canvas in het Muhka in Antwerpen, 20 en 21 september. Liveperformances op 21 september om 15 uur.